

rettiget at udstede en Lov som den paagældende. Det ærede 18de tingvalgte Medlem har saaledes ikke Ret i den Bemærkning, at man uden videre fra det paagældende Erhvervs Side har fundet disse Foranstaltninger naturlige.

Nina Bang: Det ærede 18de tingvalgte Medlem spurgte mig, hvad jeg ønskede at opnaa ved at modsætte mig denne Lov og muligvis forhindre dens Vedtagelse. Jeg kan svare ganske kort derpaa, at jeg vil opnaa, at de 26—27 Millioner er parate, naar Skibsfarten atter kommer i Gang og da utvivlsomt vil trænge til nye Skibe. Arbejdernes Interesse i denne Sag er den, at disse Midler er til Stede, naar Skibsfarten paa ny kommer i Gang — den er jo for øvrigt allerede begyndt at komme i Gang. Det er da, som sagt, vor Interesse, at disse Midler er til Stede, saa at Aktieselskaberne ikke behøver at henvende sig til Offentligheden for at laane nye Penge eller faa nye Pengeindskud. Thi skal Arbejderne forrente de nye Kapitaler, som de ikke behøver at forrente, hvis Midlerne er til Raadighed, kan det kun ske ved et forøget Tryk paa dem.

Det konservative Folkepartis ærede Ordfører spurgte igen ligesom Venstres ærede Ordfører — jeg glemte det, da jeg før havde Ordet —: Hvorfor skal der lægges en særlig Byrde paa enkelte Selskaber? Men disse Selskaber har jo den Fordel — ud fra deres Synspunkt er det nemlig en Fordel, medens det ud fra vort Synspunkt og Samfundets Synspunkt ikke er nogen Fordel — at raade over disse Millioner til Uddeling til deres Aktionærer, medens de, der har faaet Pengene udleveret til at bygge Skibe for, ikke er stillet saaledes. Jeg finder det naturligt, at Samfundet til Gengæld for den uhyre Frihed, der tilstaas Selskaberne, forlanger, at de skal bære en særlig Byrde, nemlig den, at der tilbageholdes de 25 pCt. Det ærede Medlem undrede sig over, at jeg havde gjort en Hentydning til, at det var mærkeligt netop at høre ham betone lidt ringeagtende, at man ikke kunde røre andre Folks Penge. Jeg synes, at man i Bladene saa ofte ser, at det ærede Medlem er travlt beskæftiget snart i den ene Ende af Landet, snart i den anden, hvor man netop har taget lidt rigeligt for sig at andre Folks Penge. Det var i den Anledning, min Bemærkning fremkom.

Handelsministeren (Tyge Rothe): Jeg skal kun gøre nogle faa Bemærkninger til den ærede sidste Taler. Jeg har en Fornem-

melse af, at vore Opfattelser er saa langt fra hinanden, at det neppe nytter noget, at vi fordyber os meget i selve Sagen. Vi vil jo ogsaa i det kommende Udvalg faa rig Lejlighed til at udvikle vore Meninger. Om det bliver til nogen Nytte for Lovforslagets Skæbne, er jo en anden Sag.

Det ærede Medlem gjorde nu nærmere Rede for, hvad det ærede Medlem forstaaer ved Arbejdernes Interesse i Lovforslaget, at den bestod i, at Produktionsmidlerne var til Stede i tilstrækkeligt Omfang. Nu er det jo altid et Skøn, hvad man forstaaer ved „tilstrækkeligt Omfang“. Men at Skibene efter et rimeligt Skøn er til Stede i tilstrækkeligt Omfang, maa jeg dog formode. Der er for Øjeblikket oplagt en hel Del Dampere, medio Februar ikke færre end 72, med en samlet Bruttoregistertonnage af 114 325 Tons, foruden at næsten 80 pCt. af hele Sejlskibsflaaden var oplagt. Jeg tror, at det ærede Medlem og jeg kan være enige om, at paa det nuværende Tidspunkt er der et fuldt tilstrækkeligt Antal Skibe, og at tvinge Rederne til nu at bygge nye Skibe vilde sikkert være en meget farlig Politik fra Regeringens Side. Men saa kommer det andet Spørgsmaal, om der, naar Forholdene trækker sig mere i Lave, er tilstrækkeligt Tonnage. Det mener jeg absolut, der er, men derom kan hverken det ærede Medlem eller jeg have nogen begrundet Mening. Trods Torpederingerne og Afgang er Tonnagen under Krigen vokset fra 883 899 Tons til 1 054 737 Tons, og jeg mener i alt Fald, at denne Stigning er fuldt ud tilstrækkelig.

Det ærede Medlem sagde, at den Undersøgelse, det ærede Medlem havde foretaget, ikke var foretaget med nogen Skadefryd for Øje. Det tror jeg heller ikke. Jeg har kun gjort opmærksom paa, at det ærede Medlem behøvede slet ikke at have foretaget sin Undersøgelse, hvis det ærede Medlem havde læst, hvad jeg udtalte ved første Behandling i Folketinget. Thi saa maatte man paa Forhaand vide, at det Resultat, som det ærede Medlem kom til, navnlig ogsaa Tallet 11 812 Tons brutto, ikke var rigtigt.

Det ærede Medlem kom til sidst ind paa — i alt Fald forstod jeg det ærede Medlems Udtalelser saaledes —, at der ikke rigtig var nogen Grund til at give disse Penge fri. Jeg vil gerne her tillade mig at gøre det samme, som jeg gjorde ved anden Behandling i Folketinget, nemlig henvise til, hvad det ærede Medlems Partifæller i Folketinget udtaler i Udvalgets Betænkning. Denne Udvalgsbetænkning begynder